

af Landbefolkningen, som ikke selv har Befordring, og som har ondt ved at leie Nogen. Det vilde derfor unægteligt for dem, saavel som for de svageligere Folk, være et stort Gode, naar den Præst, de havde valgt til Sjælesorger, maatte komme til dem og benytte Kirken, naar Sognepræsten ingen kirkelige Forretninger havde, for der at tage dem til Alters. Det vilde fremdeles være et stort Gode, om Præsten kunde holde Gudstjeneste baade i Kirken og i Huset ved gudelige Forsamlinger, hvilket allerede er berørt af Rigsdagsmændene for Veile Amts 3die Valgtreds (Hammerich). Man skulde, som den nævnte Rigsdagsmand bemærkede, efter Grundloven ansee det for en Ret, der var uomtvistelig, at en Præst maatte tage ud og deeltage i en gudelig Forsamling, ja man skulde troe, at han ogsaa havde Ret til at beramme en saadan et andet Sted og indbyde sine Medchristne dertil, ligesaavel som enhver af os Lægfolk har Ret til at gjøre dette. Men vi have et Exempel, som ikke er mere end 3 Aar gammelt, hvor to syenske Præster vare indbudne til at komme til en gudelig Forsamling; de mødte, men fik en Tilretteviisning derfor, og i Motiverne, Pag. 20, stundes Kirkecommissionens Indstilling; hvori der forlanges, at vedkommende Præst forud skal meddele Underretning om Saadant — det vil sige om de gudelige Forsamlinger — til Sognepræsten og siden gjøre Anmeldelse derom gennem Provsten til Biskoppen, der, naar han dertil finder Anledning, kan forbyde sliig Deeltagelse. Vi Lægfolk tør altsaa neppe forlange af en Præst, at han skal komme til os, thi vi faae ikke Straffen, men han kan blive forulempet derved, og derfor forekommer det mig, at det havde været saare henstgtsmæssigt, at der havde været en Bestemmelse derom. Det er Noget, som er en consequent Følge af Sognebaandets Løsning; thi det kan ikke alene være Meningen, at vi have Ret til at søge en Præst, men at han aldrig maa komme til os. Fremdeles maa jeg bemærke, at, naar der ikke i Nærheden findes en Præst, med hvem vi ere troeselige; saa anseer jeg det ogsaa for en consequent Følge af Sognebaandets Løsning, at det maa være os tilladt at danne en egen kirkelig Commune, og vælge os

selv en Præst eller en theologisk Candidat, som er kvalificeret til præstelig Virksomhed, og faae ham ordineret. Ogsaa derom havde jeg ønsket nærmere Bestemmelse, især da disse Betingelser i kirkelig Retning, som man seer rundt omkring, endnu lade befrygte Udtrædelse, dersom denne Sag ikke tages meget alvorligt; og dersom Lovgivningen ikke vedbliver at skride frem i den Retning, den er slaaet ind paa, og altsaa ikke nøies med denne Lov, men ogsaa forfølger Conseqventerne deraf.

Jøvrigt maa jeg bemærke, at jeg efter den Udtalelse, vi have hørt af Indenrigsministeren om Sessjonens korte Varighed, endnu ikke kan sige, om jeg vil stille Endringsforslag til Loven, hvilket jeg vel kunde ønske. Jeg anseer, som sagt, allerede det Foreliggende for et Gode; og jeg vilde nødig ved at komme med Endringsforslag gjøre det umuligt, at Loven kunde udkomme i dette Foraar; jeg vil derfor tage dette Spørgsmaal under nøiere Overveielse med Andre.

Endnu har jeg kun en kort Bemærkning at gjøre med Hensyn til Lovens Titel. Loven er betitlet „om Løsning af Sognebaandet“; jeg havde ønsket, at den havde heddet „om Sognevangens Ophævelse“. Hvor der virkelig er et smukt Forhold imellem Præsten og Menigheden, hvor der virkelig er et Sognebaand, der bliver det ikke løst ved denne Lov; idetmindste bliver det staaende de fleste Steder. Det bliver vistnok altid kun Enkelte, der træde ud; det bliver kun den lille Part, for hvem det er en religiøs Nødvendighed at slutte sig til en anden Præst, og derfor forekommer det mig, at Loven meget hellere maatte hedde Sognevangens Ophævelse end Sognebaandets Løsning.

Jørgensen: Ja, jeg kan heller ikke andet end være meget glad ved dette Lovforslag, som her foreligger, fordi der dog engang bliver nogen mere Frihed ligesaavel i Kirken som udenfor, saaledes at de Medlemmer, som ere i Folketirken, og ogsaa Præsterne kunne faae Leilighed til at røre sig og virke ligesaavel som de, der ere udenfor; jeg troer, at det er den eneste Maade, hvorpaa der vil kunne gjøres nogen alvorlig Modstand mod